

Lezingen: 2 Kronieken 36, 14-16.19-23; Efeziërs 2, 4-10; Johannes 3, 14-21

Bij het beluisteren van de lezingen van vandaag kan men zich de vraag stellen of er een verband bestaat tussen datgene wat we verkeerd doen en het kwaad dat ons treft. Zo in de eerste lezing uit het 2e Boek van de Kronieken. De vraag luidt dan: *is de Babylonische ballingschap van het volk van God te danken aan het wangedrag van het volk en zijn leiders?* En, naar ons toe gedacht: *treft ons iets kwaads omdat we iets verkeerd hebben gedaan?* Een voorbeeld: Van de week sprak ik een gehandicapte man, die zich die vraag stelde: wat heb ik verkeerd gedaan, dat deze handicap mij getroffen en dat ik mijn vrouw vroegtijdig verloren heb. Maar, zo moeten we niet denken. In Jezus ontmoeten we een barmhartige, vergevende, geen wrekende God. Een ander voorbeeld: In deze coronatijd wordt menigmaal de vraag gesteld: hebben we als mensheid wat verkeerd gedaan, dat wij wereldwijd getroffen zijn door de coronapandemie met zoveel slachtoffers?

In de Schriftlezingen van vandaag wordt een verband gelegd tussen ingaan tegen Gods bedoelingen en het kwaad dat het volk van toen treft. Hoe kan dit begrepen worden? De lezingen gaan ervan uit, dat in ons voorwaarden verankerd liggen waaraan wij hebben te voldoen om goede mensen te zijn. Welke zijn die voorwaarden? In het Oude Testament werden ze genoemd in de Leefregel (Thora) of Wet van Mozes, de man die Israël wegvoerde uit de slavernij in Egypte en het volk leidde naar het Beloofde Land. Voor ons christenen in het Evangelie (Goede Tijding) van Jezus Christus, Kern van de Leefregel van Mozes zijn de 10 Geboden of Woorden, genoemd in de weekeindeviering van de vorige week. De eerste drie van die geboden regelden onze verhouding tot God, de overige zeven die van onze verhoudingen tot onze medemensen. Wil het goed met ons gaan, dan wordt van ons gevraagd: *de erkenning van de ene God en het afzien van afgoden*, zoals zelfoverschatting of hoogmoed, geld en macht. Wil het ons goed gaan dan wordt ons gevraagd *uit eerbied aandacht en tijd te besteden aan onze verhouding tot God, individueel en gezamenlijk..* Denk aan het individuele gebed en het gebed in de geloofsgemeenschap. De zeven andere geboden geven de minimum eisen aan bij hoe wij ons te verhouden hebben tot onze medemensen. Ze houden in *het eerbiedigen van iemand leven, integriteit, goede naam en bezit*. Dat lijken voorwaarden te zijn die in ons hart en geweten verankerd zijn. Wij hebben als mensen de vrijheid om eraan te voldoen, ze weg te stoppen of ons ertegen te verzetten; bijvoorbeeld omdat men zelf meester wil zijn over eigen leven en over wat goed en kwaad is. (Denk aan het bekende verhaal met het verbod aan Adam en Eva in de Hof van Eden, of paradijs te eten van de vrucht van de 'boom van kennis van goed en kwaad'). De bijbel lijkt dus aan te geven, dat als we de door God in ons verankerde voorwaarde van een leven-in-gerechtigheid niet nakomen, vanzelf de bedreiging volgt van ons bestaan en van het voortbestaan van de aarde. Verankerd in ons hart en geweten zijn ook de zorg voor de schepping waarvan wij een onderdeel zijn. Daarvandaan de huidige zorg om het milieu, de uitstoot van CO2, de uitputting van de grond en de grondstoffen; maar ook de zorg over de discriminatie van rassen, van mensen om hun geaardheid, godsdienst of handicap. De zorg over de ongelijke verdeling van de goederen waarbij de een alles of heel veel heeft de ander gebrek heeft aan voedsel, water, kleding en een dak boven het hoofd. De coronacrisis heeft de bezinning nog versterkt Gelovigen en niet gelovigen maken zich bezorgd. Als christenen zijn we ons bewust deel uit te maken van Gods schepping waarvan wij de beheerders zijn; ons geloof erkent onze menselijke vrijheid om aan Gods voorwaarden te voldoen of niet. Zo ja, dan mogen we rekenen op een leven in gerechtigheid en vrede door alle leed heen dat ons treffen kan. Zo niet dan zullen wede gevolgen ervan ondervinden. Amen AR.